

[Formanden]

ikke engang det hele, så nu må vi vente spændt.

Arne Melchior (CD):

Dette forslags vej til fremsættelse og første behandling har været præget af nogen dramatik, som mit parti havde hovedansvaret for, hvad jeg tidligere over for ministeren og andre har haft lejlighed til at beklage. Vi havde gerne været foruden at give anledning til den dramatik.

Det hindrer ikke, at vi, som vi har meldt, og som det blev offentligt omtalt dengang, vender os helt imod dette forslag og ønsker andre, der vil være med til at bekæmpe det, held og lykke på vejen. Det er ikke af obstinasighed. CD har altid været modstander af ejendomsskatter, ikke fordi vi ikke vil være med til at fremskaffe de skatter, som er nødvendige, men fordi ejendomsskatter virker så enormt vilkårligt. Byrderne skifter fra kommune til kommune, uanset hvor attraktiv grunden måtte være, uanset hvordan serviceniveauet er i den pågældende kommune. Vi ved alle, at der er tale om spredninger lige fra 0 promille og op til 55 promille, og det viser vilkårligheden.

Vi var meget sent ude med at bede om nogle gennemsnitsberegninger, som vi så fik, og de overbeviste os om, at vi havde været på vej til at indskibe os i noget galt; men jeg skal tilføje, at gennemsnitsbetragtninger i den slags forbindelser i virkeligheden ikke er ret meget værd. Jeg behøver ikke at minde om manden, der druknede i en å, som var 35 cm dyb i gennemsnit. Den omstændighed, at man kommer til et statistisk resultat ved at lægge nogle tal sammen og så dividere, siger ikke noget om den virkelige situation for de mange, forholdet angår, og det er denne tilfældighed, denne spredning, denne ulighed, der gør, at CD ikke kan medvirke.

Fradragsretten har været med til at mildne de uligheder, der er, og dens bortfald vil gøre ulighederne meget mere grelle end før. I det hele taget kan man vel sige, at det oprindelig var en fejl af det daværende folketing – jeg tror, der er mange, der er kommet til det resultat senere, måske endda nogle af dem, der medvirkede – at afskaffe fradragsretten for skatter. Dengang som i dag kan jeg indse en hel masse gode argumenter for, at man gjorde det. Men når alt kommer til alt, lå der

dog en beskyttelse for borgerne over for, jeg vil næsten sige os, over for staten, over for lovgivningsmagten, i, at fradragsretten var der. Der var en yderste grænse, som ikke kunne overskrides, som den kan nu, således at vi i dag er i den situation, at mange mennesker betaler mere i skat, end de tjener både i aktiv indtægt og i renteaftast. Det er dette værn, man altså yderligere vil fjerne på dette område. De mange tvangsauktioner, der er i gang i øjeblikket, gør bestemt ikke tidspunktet bedre egnet til at fjerne dette værn.

CD må derfor gøre, hvad vi kan med vore stemmer og med vore argumenter, for at bekæmpe gennemførelsen af dette lovforslag. Men vi har selvfølgelig af respekt for, at de, der mener noget andet, har fremsat det, ikke mindst på grundlag af de forhandlinger, vi oprindeligt deltog i.

Wilhelm (VS):

Isoleret betragtet er VS naturligvis for dette lovforslag.

Det kunne lyde, bl. a. af hr. Hagen Hagensens tale, som om ejere af fast ejendom og ejere af formue har været hårdt forfulgt i de sidste mange år, og nu får den en ekstra tand. Kendsgerningen er, at ejendoms- og formueskatternes andel af det samlede skatteprovenu til det offentlige er faldet konstant gennem de sidste mange år; den er præcis halveret inden for de sidste 20 år. Dette er måske en lille, beskeden modvirkning af den tendens. Fradragene virker oven i købet asocialt.

Vi er tilhængere af dette forslag isoleret set, vi er for forslag nr. L 208. Men det er jo led i en pakke – eller en bombe, kunne man måske sige – hvor L 208 ser ud til at kunne blive udløseren. Derfor er vi nødt til at se det i en sammenhæng, hvad jeg håber formanden tillader. Det er led i en pakke med 12 punkter, som vi har fået forelagt, og når vi ser på de øvrige, vil jeg kort resumere vor stilling.

Vi er imod begrænsningen af grundskyldpromillerne.

Vi er ikke imod kontantvurdering som princip. Det betragter vi som altid som et teknisk redskab. Men vi tager stilling til kontantvurderingsforslaget, L 297, ud fra den sociale omfordeling, der kommer til at ligge i